

med deres overbevisning. Og på det punkt ser det skidt ud på dagens arbejdsmarked i Danmark.

I Venstre mener vi, at der er nogle grundlæggende rettigheder, som følger med det at være menneske, og som vi – og med ordet »vi« menes Folketinget og staten – ikke kan tillade os at fjerne fra borgerne, ligegyldigt hvor velmenende og tilsyneladende gode argumenter vi kan stable på benene.

Det er bl.a. retten til at være medlem af den faglige organisation, man ønsker, eller helt at stå uden for de faglige organisationer, hvis det er det, man ønsker – et meget beskedent ønske, som jeg er sikker på, at mange sammen med mig gerne vil have afklaret nu i forbindelse med en ændring af foreningsfrihedsloven.

Vi har desværre set fortsatte eksempler på, at selv de mest basale dele af den nuværende foreningsfrihedslov er blevet overtrådt. Det er bl.a. ikke mange måneder siden, at en kommune måtte erkende, at kommunen gjorde forskel på medlemmer af forskellige fagforeninger.

Derfor har der været argumenter nok for at genfremsætte forslaget. Vi må desværre beklage, at det igen i år ikke vil være muligt at finde flertal for en vedtagelse, men jeg vil gerne atter sige tak for opbakningen til de partier, som har været positive.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Endnu en gang skulle vi opleve at få en gang hykleri her fra denne talerstol.

Men desværre er det jo sådan, at hver eneste gang, man har givet udtryk for, at man tror, at nu kan man nok få tingene forandret, har det medført, at nogle mennesker har fået et håb og tror, at de kan kaste sig ud i store arbejdskampe.

Jeg synes ikke, det er partiet Venstre og heller ikke de andre partier værdigt at prøve at foregøgle den slags, når det er klargjort, hvad der står i EU's Sociale Charter, og hvad der står i de forskellige andre konventioner om dette spørgsmål, og hvordan afgørelserne har været.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg tror ikke, at dette beslutningsforslag har noget at gøre med en stor arbejdskamp. Det har noget at gøre med et lille område, men et meget vigtigt område, nemlig den personlige frihed og

retten til selv at bestemme medlemskab af foreninger eller ej.

Til spørgsmålet om vore internationale forpligtelser er det sådan, at The European Charter – også kaldet Europarådets Socialpakt – i sin 14. rapport skriver i punkt 100, at komiteen af uafhængige eksperter konkluderer, at Danmark endnu ikke har opfyldt kravene i artikel 5, fordi der stadig eksisterer en lovgivning, der tillader eksklusivaftaler. Det har arbejdsministeren også bekræftet i svaret på spørgsmål nr. 113, så derfor er der ingen tvivl om, at vi bliver kritiseret af udenlandske og internationale organisationer for vor nuværende lovgivning. Og det er ikke et falsk håb, det er fakta.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det kan da godt være, at der er nogle, der skal belære om den danske model, med det er da ikke ensbetydende med, at man derfor skal tro, man kan gå hen og få ret. Der er da et stykke vej at gå, og som vi alle ved, og som det er blevet fremført af arbejdsministeren og mig selv, er denne situation blev bedømt af den danske Højesteret.

Men når jeg fremførte argumenter om at give nogle tro og håb, er det jo, fordi jeg ved, hvordan hr. Kristian Jensen har udført sin skribentvirksomhed og udført sin talervirksomhed ovre i et område, hvor der er en række konflikter i øjeblikket. Der blev givet indtryk af, at det kan vi nok løse, for nu får vi en landsretsdom, og det kan vi nok løse, for nu får vi en højesteretsdom, og nu ser det ud til, at man vil køre videre og sige, at nu får vi nok et eller andet nyt. Det er det falske håb, jeg synes, hr. Kristian Jensen skulle være med til at dæmpe ned.

(Kort bemærkning).

Kristian Jensen (V):

Jeg er da glad for, at både hr. Ole Vagn Christensen og forhåbentlig andre har lagt mærke til min omfangsrige skribentvirksomhed.

Jeg har ikke givet nogen noget håb om, at vi her i Folketinget i dag kunne finde en løsning, for jeg er stensikker på, at det folketingsflertal, der sidste år blokerede for vedtagelsen af dette forslag, også igen i år vil blokere det, fordi det endnu ikke har set, at tiden er løbet fra dets holdning til eksklusivaftaler.

Men med hensyn til spørgsmålet om det internationale arbejde må vi stadig afvente og se,